

UWAGI W RAMACH UZGODNIENI Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego
Autor	Ministerstwo Finansów
Projekt z dnia	15 lipca 2024 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bernadeta Skóbel
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna	Przesunąć termin wejścia w życie nowych rozwiązań systemowych na rok 2026 wraz z wprowadzeniem na 2025 mechanizmu przejściowego w postaci zasilenia dochodów.	Niemożliwe jest wejście w życie ustawy na rok 2025 bez antycypowania tego faktu w toku bieżących prac i działanie na podstawie nieobowiązujących przepisów – zupełnie jak w przypadku wyborów korespondencyjnych. Przykładowo – art. 80 ust. 2 przewiduje, że na potrzeby wyliczenia potrzeb oświatowych na 2025 rok określone dane mają zostać przekazane ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie do 15 lipca 2024 r. – a więc w terminie poprzedzającym nawet opublikowanie projektu. Za dalece ryzykowne uznajemy taką praktykę. Ponadto tak ważna ustawa nie powinna być wdrażana w pośpiechu,		

			w sposób uniemożliwiający przeprowadzenie rzetelnych konsultacji z samorządami.		
2.	Uwaga ogólna	Rozszerzyć zakres dokonywanych zmian.	Zaproponowana ustawa ukształtuje poziom dochodów jednostek samorządu terytorialnego zapewne na kolejną dekadę. Oznacza to jednak, że powinna być ona wynikiem całościowego spojrzenia na problem finansowania jednostek samorządu terytorialnego. Tymczasem ustawa ogranicza się do niezbędnych z punktu widzenia administracji rządowej zmian w odniesieniu do dotychczasowych dochodów subwencyjnych (udziały w PIT i CIT oraz subwencja ogólna). Jednocześnie ewentualny argument, że dalsze zmiany będą dokonywane w kolejnym kroku będzie chybiony, gdyż np. zmiana opłaty skarbowej na opłatę administracyjną wymagać będzie skompensowania ubytku dochodów po stronie gmin.		
3.	Uwaga ogólna	Przekalkulować ponownie cały system, tak aby systemowo gwarantował wzrost dochodów wszystkich jednostek samorządu terytorialnego.	Nowy system dochodów został skalkulowany systemowo na poziomie przeciętnie niższym niż oczekiwana dynamika dochodów. Udało się uzyskać wrażenie, że wszystkie jednostki na nim korzystają wyłącznie dzięki ręcznemu sterowaniu, tzn. dodaniu po stronie potrzeb dodatkowego składnika – potrzeb uzupełniających, które nie miały nic wspólnego z jakimikolwiek obiektywnymi potrzebami. Kwota potrzeb uzupełniających została ustalona tak, aby zagwarantować co najmniej 106% wzrostu dochodów poszczególnych JST względem		

			<p>dochodów 2024 roku ewentualnie oczekiwanych dochodów na rok 2025. Szacunkowe wyliczenia pokazują, że bez tego dodatku około 120 powiatów w nowym systemie miałyby dochody niższe niż w roku obecnym (sic!), a około 180 powiatów niższe niż wynikające z dotychczasowego systemu na rok 2025. Sytuacja taka, w której nowy system wymaga ręcznego sterowania od pierwszego roku swojego funkcjonowania jest niedopuszczalna.</p>		
4.	Uwaga ogólna	Należy przedstawić rozwiązania gwarantujące niższą dynamikę przyrost wydatków oświatowych niż dynamika potencjału dochodowego.	<p>Do ustawy zostały przeniesione w dużej mierze rozwiązania odnoszące się dotychczas do części oświatowej subwencji ogólnej. Obecnie służą one do kalkulacji potrzeb oświatowych. Różnica jest jednak diametralna.</p> <p>W dotychczasowym systemie gwarantowany był określony wzrost części oświatowej subwencji ogólnej (inna sprawa, że często ignorowany przez administracją rządową), co przekładało się na wzrost dochodów jednostek samorządu terytorialnego. W nowym systemie wzrost potrzeb oświatowych nie pociąga za sobą automatycznego wzrostu dochodów, gdyż na konto potrzeb oświatowych jest zarachowywany potencjał dochodowy jednostki samorządu terytorialnego. Rozwiązanie takie można zaakceptować o ile dynamika wzrostu wydatków oświatowych będzie mniejsza niż dynamika wzrostu potencjału dochodowego</p>		

			(innymi słowy – dochodu mieszkańców). Nie jest to jednak pewne, gdyż zaproponowana zmiana może chociażby skłaniać Ministra Edukacji Narodowej do ustalania poziomu nauczycielskich wynagrodzeń średnich na wyższym poziomie.		
5.	Art. 2 pkt 6 i 7	Usunąć zastrzeżenie, że do dochodów stanowiących podstawę wyliczania udziałów JST nie wlicza się dochodów wolnych (zwolnionych) od podatku.	Jednym z argumentów przemawiających za wprowadzeniem nowego systemu miało być uniezależnienie dochodów jednostek samorządu terytorialnego od polityki podatkowej. Trudno jest o tym mówić, gdy wprowadzenie zwolnień podatkowych powoduje obniżenie bazy kalkulacyjnej dochodów JST.		
6.	Art. 2 pkt 6 lit. c	Konieczność zmiany sposobu ujęcia podatku ryczałtowego w kalkulacji podstawy dochodów jednostek samorządu terytorialnego alternatywnie poprzez: <ul style="list-style-type: none"> uwzględnienie 100% przychodów podatników w dochodach kalkulacyjnych albo wydzielenie przychodów z podatku ryczałtowego jako odrębnej kwoty opartej na odrębnym podziale procentowym. 	Konsekwentnie zgłaszanym żądaniem przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego było uwzględnienie w ramach systemu dochodów podatku ryczałtowego – w sposób zapewniający neutralność dla jednostek samorządu terytorialnego ewentualnych decyzji o zmianie podstawy opodatkowania z podatku płaconego według skali podatkowej na podatek ryczałtowy. Zaproponowana konstrukcja nie spełnia tego warunku. Odsetek 14% przychodów jest porównywalny z wysokością opodatkowania podatkiem ryczałtowym, a zatem nie może być traktowane na równi z dochodem jako takim. Utrzymanie obecnej propozycji sprawi, że dalej zmiany podatkowe promujące ryczałtową formę opodatkowania		

			będą obniżały poziom dochodów jednostek samorządu terytorialnego.		
7.	Art. 3 ust. 2 i konsekwentnie dalsze przepisy	Należy odstąpić od używania terminologii „udział w podatku”.	Pojęcie „udziału w podatkach” jest całkowicie nieadekwatne do nowej konstrukcji dochodowej. Dotychczasowa konstrukcja udziałów w dochodach odpowiadała znanej z doktryny federalizmu fiskalnego kategorii <i>piggybacked taxes</i> , która w literaturze międzynarodowej często jest traktowana jako oddzielna grupa dochodów jednostek samorządu (<i>shared taxes</i>). W nowym systemie dochód jednostek samorządu terytorialnego zostaje w praktyce oderwany od płaconego przez obywateli podatku. Tym samym nazywanie dochodu „udziałem w podatku” jest po prostu niezgodne z faktami.		
8.	Art. 3 ust. 2 i konsekwentnie dalsze przepisy	Należy odstąpić od kwalifikacji nowo zaproponowanych dochodów transferowych uzależnionych od poziomu dochodowości wspólnoty samorządowej za dochody własne.	Już w obecnym stanie prawnym część doktryny wskazywała, że dotychczasowe udziały w PIT i CIT nie mają charakteru dochodów własnych, a subwencji (por. np. E. Kornberger-Sokołowska). Dotychczasową klasyfikację z trudem broniły argumenty, że jest to jednak wydzielona część podatku płaconego przez członków wspólnoty samorządowej. W obecnym systemie nie ma o tym mowy, a tym samym należy odstąpić od terminologii, która jest po prostu fałszywa.		
9.	Art. 8 ust. 1 i 2	Podnieść wskaźniki udziału procentowego poszczególnych kategorii jednostek samorządu terytorialnego w dochodzie kalkulacyjnym.	Pomimo wniosku zgłoszonego ze strony organizacji samorządowych na etapie wcześniejszych konsultacji założeń projektu Ministerstwo Finansów nie przedstawiło wyliczenia ile wynosiłyby dochody		

		<p>W przypadku miast na prawach powiatu ustalić udziały w podatkach jako sumę udziałów gmin i powiatów.</p>	<p>jednostek samorządu terytorialnego obecnie gdyby nie zostały wprowadzone zmiany podatkowe Polskiego Ładu. Odwołano się jedynie do argumentu, że wynik będący efektem nowego systemu (ok. 14 mld zł po odjęciu dotacji przedszkolnej względem poziomu uwzględniającego część rozwojową subwencji ogólnej) daje wynik porównywalny z szacunkiem strat w oparciu o OSR ustaw wprowadzających reformy podatkowe Polskiego Ładu. Argument ten nie uwzględnia jednak tego, że przywołany OSR nie zakładał dwucyfrowej inflacji. Zaznaczyć należy, że odwołanie się do ówczesnego poziomu dochodów jest o tyle istotne, że nowy system nie przeprowadził kalkulacji kosztów zadań stojących przed JST, a jedynie ograniczył się do dopasowania systemu do przyjętych z góry założeń.</p> <p>W przypadku miast na prawach powiatu – które łączy zadania zarówno gmin jak i powiatów, realizują usługi, które w niewielkim zakresie zapewniane są przez gminy wiejskie (prowadzenie teatrów, galerii sztuki, rozbudowana komunikacja itp.), a ponadto faktycznie realizują szereg usług na rzecz mieszkańców gmin ościennych niezrozumiałe jest zaniżenie dochodów z tyt. udziału w PIT i CIT.</p>		
10.	Art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a	Wyodrębnić przywołany przepis jako osobny ustęp w brzmieniu: „Jednostki samorządu terytorialnego	Udzielenie dotacji pokrywającej koszt realizacji zadań zleconych nie jest kwestią możliwości (jak to		

		otrzymują dotacje celowe z budżetu państwa na pokrycie kosztów realizacji zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami”.	obecnie zostało zredagowane), lecz obowiązku. Z tego względu bardziej adekwatnym sposobem zredagowania przepisu jest sposób analogiczny do zastosowanego w przypadku zadań straży i inspekcji (art. 10 ust. 2).		
11.	Art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2	Wydaje się, że wzory waloryzacyjne należy przepisać w sposób odnoszący się bezpośrednio do treści odpowiednio przepisów art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1.	Zarówno w art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 jest mowa o tym, że podstawą do wyliczenia zwaloryzowanych dochodów podatników są dane za rok bazowy (czyli n-2). Nie jest jasne dlaczego wzory waloryzacyjne są ujęte w sposób ogólniejszy – zupełnie jakby podstawą mogły być dane za inny rok niż rok bazowy. Być może jest to powiązane z treścią art. 13 ust. 3, lecz tam znajduje się odwołanie do stosowania art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2 odpowiednio, a nie wprost (jak powinno być przy obecnym brzmieniu).		
12.	Art. 19-20	Przepisać w języku gmin uprawnionych, a nie operacji finansowych, np. „Wpływy z podatku od spadków i darowizn są dochodem: 1) w przypadku nabycia [...] a) gminy lub miasta na prawach powiatu, na obszarze której jest położona nieruchomość”.	Konstrukcja zaproponowanych w projekcie ustawy art. 18-20 powieli sposób sformułowania dotychczasowych przepisów. Problem polega na tym, że są to sformułowania niezbyt fortunate. Istotnie w ustawie o dochodach muszą znaleźć się przepisy określające „właściwość miejscową” gmin w zakresie podatków lokalnych pobieranych przez KAS. Przekazanie środków na rachunek danej jednostki jest jednak konsekwencją tego, że określony dochód przysługuje danej gminie.		
13.	Art. 23 pkt 1 i 4	Konieczność wzajemnego uzgodnienia kalkulacji potrzeb	Uzasadnieniem dla wprowadzenia odrębnej kategorii potrzeb ekologicznych jest fakt, że		

		<p>ekologicznych i potrzeb wyrównawczych.</p>	<p>ustalenie na określonym terenie przestrzennych form ochrony przyrody wpływa na rozwój danej jednostki samorządu, a tym samym na jej wpływy podatkowe. W sposób szczegółowy jest to opisane w uzasadnieniu projektu ustawy w części tłumaczącej wyższą stawkę dla gmin (np. „są pochodną zmniejszenia wpływów podatkowych (m.in. z tytułu podatku leśnego, a w dłuższej perspektywie również podatku od nieruchomości, w konsekwencji ograniczeń rozwojowych)”). Tyle tylko, że wynikająca z ograniczeń rozwojowych obniżka podatków gruntowych przekłada się na spadek podstawowych dochodów podatkowych, które są z kolei podstawą do wyliczania potrzeb wyrównawczych. W ten sposób jednostka otrzymuje dwukrotnie rekompensatę za to samo – naliczone potrzeby ekologiczne pokrywają spadek dochodów podatkowych, a potrzeby wyrównawcze rekompensują niższe dochody podatkowe – co nie może mieć miejsca. Należy albo skalkulowane potrzeby ekologiczne uwzględnić w podstawowym dochodzie podatkowym, albo też zmienić charakter potrzeb ekologicznych jako swoistej premii za zgodę na objęcie swojego terenu ochroną. Wtedy jednak obie kategorie jednostek samorządu lokalnego (gminy i powiaty) powinny</p>		
--	--	---	---	--	--

			mieć identyczne stawki bazowe potrzeb ekologicznych.		
14.	Art. 25 ust. 5	Na poziomie ustawy pozostawić określenie obszarów wydatkowych i determinant wpływających na potrzeby wydatkowe w danym obszarze wydatkowym podczas gdy wartość wag obszaru wydatkowego oraz wysokość współczynników regresji dla poszczególnych determinant przenieść na poziom aktu wykonawczego.	Niezrozumiała jest szczegółowość tabeli zawartej w art. 25 ust. 5. Istotnie Konstytucja wymaga, aby to na poziomie ustawy określone były źródła dochodów jednostek samorządu terytorialnego (art. 167 ust. 3 Konstytucji) – stąd chociażby zgłaszane w doktrynie zastrzeżenia dotyczące ustanawianego w rozporządzeniu algorytmu podziału części oświatowej subwencji ogólnej. Projekt ustawy zachowuje jednak rozporządzenie jako metodę podziału potrzeb oświatowych, a jednocześnie w ustawie określa wszystkie szczegóły wyliczenia potrzeb wyrównawczych. Jest to niekonsekwencja. W przypadku pozostawienia kalkulacji potrzeb oświatowych na poziomie rozporządzenia uzasadnione jest przeniesienie wskazanych elementów kalkulacji potrzeb wyrównawczych również na poziom rozporządzenia. Pozwoli to na rozwiązanie problemu dostosowywania kształtu systemu do bieżących potrzeb.		
15.	Art. 25 ust. 5 - tabela	Konieczność przedstawienia szczegółów użytego przez Ministerstwo Finansów modelu ekonometrycznego leżącego u podstaw kształtu determinant potrzeb wydatkowych.	Pomimo zgłaszania przez Związek Powiatów Polskich już w maju b.r. istotnych uwag dotyczących determinant potrzeb wydatkowych wiele z nich nie zostało uwzględnione w przedłożonym projekcie ustawy. W tej sytuacji niezbędne jest przedstawienie źródłowego modelu ekonometrycznego stosowanego przez Ministerstwo Finansów. Jest to		

			o tyle istotne, że zaproponowane determinanty – wbrew przekazywanym twierdzeniom – odbiegają znacząco od modelu sporządzonego przez Bank Światowy.		
16.	Art. 25 ust. 5 - tabela	Usunąć z determinant potrzeb wyrównawczych obszar wydatkowy oświata i wychowanie.	W ramach przedłożonego projektu ustawy potrzeby oświatowe są przedmiotem odrębnej kalkulacji. Brak jest w konsekwencji uzasadnienia do niezależnego uwzględniania tego obszaru wydatkowego w potrzebach wyrównawczych, gdyż grozi to podwójnym finansowaniem zadań. Odrębną kwestią jest fakt, że uwzględnienie na poziomie gmin determinanty liczby oddziałów w szkołach podstawowych promuje nieefektywne społecznie i ekonomicznie utrzymywanie zbyt dużej liczby oddziałów w stosunku do liczby dzieci.		
17.	Art. 25 ust. 5 - tabela	Ujednolicić determinantę „iloczyn liczby mieszkańców i relacji przeciętnego wynagrodzenia brutto do średniej krajowej”.	Determinanta ta w zależności od pozycji w tabeli jest określana albo jako „iloczyn liczby mieszkańców i relacji przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w danym powiecie do średniej krajowej” albo „iloczyn liczby mieszkańców i relacji przeciętnego wynagrodzenia brutto do średniej krajowej”. Wydaje się, że we wszystkich miejscach dotyczących samorządu lokalnego powinno być zastosowane pierwsze sformułowanie, a w pozycjach dotyczących województw analogicznie „w danym województwie”.		

18.	Art. 25 ust. 5 - tabela	Zastąpić „Długość dróg powiatowych o nawierzchni twardej” przez „Długość dróg powiatowych”.	Związek Powiatów Polskich od dawna podkreśla konieczność rekataryzacji dróg, gdyż wiele dróg nie spełniających ustawowej definicji drogi powiatowej pozostaje w gestii powiatu, gdyż gminy nie chcą ich przejąć. Przy braku jakichkolwiek działań w tym zakresie brak jest jednak uzasadnienia do karania powiatów, które nadal posiadają drogi powiatowe nieutwardzone. Ponadto uwzględnienie uwagi pozwoli w większym zakresie wykonanie utwardzenia na w/w drogach.		
19.	Art. 25 ust. 5 - tabela	W determinancie potrzeb wydatkowych w obszarze transport i łączność zastąpić „Liczba mieszkańców w wieku 20-64” przez „Liczba mieszkańców w wieku co najmniej 15 lat” albo „Liczba mieszkańców w wieku co najmniej 5 lat”.	Wskazana determinanta ma odnosić się do zadań związanych z funkcjonowaniem publicznego transportu zbiorowego. Zaproponowana determinanta jest jednak niezgodna ze specyfiką publicznego transportu zbiorowego. Istotną grupą korzystającą z niego są osoby nie korzystające z samochodu z przyczyn prawnych lub faktycznych – uczniowie szkół ponadpodstawowych (w przypadku zintegrowania publicznego transportu zbiorowego z przewozami szkolnymi – również szkół podstawowych) oraz osoby w wieku emerytalnym.		
20.	Art. 26 ust. 3	Skreślić.	Wprowadzony mechanizm weta ze strony którejkolwiek jednostki samorządu terytorialnego w praktyce czyni cały mechanizm opisany w art. 26 ust. 1 bezprzedmiotowym. Trudno przyjąć, że żadna z jednostek nie zgłosi sprzeciwu jeśli nowe zestawienie		

			determinant i wag obszarów wydatkowych będzie powodowało spadek dochodów.		
21.	Art. 27 ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia	Wskazać, że ustalenie potrzeb oświatowych jednostek samorządu terytorialnego następuje w uzgodnieniu z reprezentacją samorządu terytorialnego.	W obowiązującym dotychczas przepisie była mowa o obowiązku zasięgnięcia przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego. To sformułowanie wypadło z obecnego brzmienia przepisu. Proponuje się przywrócić je w mocniejszej formie – co będzie odzwierciedlało wskazany w uzasadnieniu cel wzmocnienia roli reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego w kształtowaniu systemu dochodów.		
22.	Art. 27 ust. 4 pkt 11	Skreślić.	Brak jest uzasadnienia do różnicowania wysokości potrzeb oświatowych w zależności od sytuacji finansowej jednostek samorządu terytorialnego. Sam mechanizm nowej ustawy zapewnia takie zróżnicowanie – gdyż jednostki mające wolny potencjał dochodowy nie otrzymują subwencji ogólnej na pokrycie potrzeb oświatowych, podczas gdy jednostki które są w gorszej sytuacji będą miały to pokryte z subwencji ogólnej.		
23.	Art. 28 ust. 4	Wyjaśnić źródło limitów minimalnych przy części podstawowej potrzeb rozwojowych.	W obecnym brzmieniu przepisów zaproponowane zostało, aby poszczególne jednostki samorządu terytorialnego miały zagwarantowane minimalną kwotę części podstawowej potrzeb rozwojowych. Brak jest jednak wyjaśnienia co przesądziło o zaproponowanych progach –		

			<p>wyglądają one bardziej na numerologię niż na wynik analizy. Odrębną kwestią jest zastanowienie się, czy w epoce uzasadniającej motywowanie małych gmin do łączenia się, uzasadnione jest wprowadzenie rozwiązań promujących właśnie rozdrobnienie gmin.</p> <p>Ponadto zwracamy uwagę, że mniejsza liczba mieszkańców w JST zwłaszcza na terenach rolniczych nie jest równoznaczna z mniejszymi potrzebami rozwojowymi. Pojawia się ryzyko efektu śnieżnej kuli, gdzie ograniczenie dochodów w słabiej zaludnionych JST, przyczyni się do dalszego exodusu zwłaszcza ludzi młodych z takich terenów.</p>		
24.	Art. 28 ust. 9	<p>Przy ustalaniu wysokości potrzeb rozwojowych wydatki wykazywane w sprawozdaniach z trzech ostatnich lat nie odzwierciedlają potrzeb wydatkowych JST, ponieważ przy ograniczonych dochodach JSY mogły realizować jedynie wydatki konieczne i obligatoryjne.</p>			
25.	Art. 30 ust. 1	<p>Dodać waloryzację potrzeb uzupełniających np. o wskaźnik inflacji.</p>	<p>Tak jak zostało wskazane w jednej z pierwszych uwag potrzeby uzupełniające zostały dodane po to, aby sprawić wrażenie, że na nowych rozwiązaniach systemowych wszyscy korzystają. Jednocześnie jednak w interesie budżetu państwa przewidziano, że ten ręczny dodatek co prawda pozostaje w kolejnych latach, ale nie podlega waloryzacji. Tym samym ma coraz mniejszą realną wartość. W praktyce oznacza</p>		

			to, że z biegiem czasu część jednostek może w nowym systemie zacząć uzyskiwać dochody niższe niż byłoby to w systemie obecnym.		
26.	Art. 34 ust. 3 pkt 1	Wyjaśnić cel przepisu.	Nowy system opiera się na idei mieszkańca przeliczeniowego. Tymczasem we wskazanym przepisie uprawnienie do uzyskania środków z rezerwy jest przewidziane dla jednostek, w których dochody w przeliczeniu na jednego mieszkańca są niższe od średnich dochodów <i>per capita</i> w danej kategorii jednostek samorządu terytorialnego.		
27.	Art. 36	Skreślić.	Przedmiotowy artykuł wprowadza bardzo niejasną procedurę ponownej kalkulacji potrzeb wydatkowych poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego. Kalkulacja ta jest przeprowadzana do dnia 30 czerwca roku następującego po roku bazowym i ma się odnosić do potrzeb wydatkowych jakie zostały przekazane jednostkom samorządu w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej na dany rok budżetowy, Biorąc pod uwagę, że ustawa budżetowa jest uchwalana standardowo pod koniec roku poprzedzającego rok budżetowy (a tym samym roku następującego po roku bazowym) wychodzi na to, że przekalkulowanie danych następuje przed przekazaniem danych. Poprzez porównanie z art. 37 można przypuszczać, że chodzi tu o przekalkulowanie danych dotyczących roku bazowego,		

			ale jeśli tak to wymaga to preredagowania przepisu.		
28.	Art. 39 ust. 1 pkt 1	Zmienić datę na 30 września.	Celem uwagi jest ułatwienie sporządzania budżetów przez JST, w sytuacji tak dużej liczby zmiennych wymaganych do określenia kwot dochodów.		
29.	Art. 40 ust. 1	Zmienić termin „do 25 dnia każdego miesiąca” na do 5 dnia każdego miesiąca”.	Celem jest bardziej harmonijna realizacja dochodów i zmniejszenie sztucznego wrażenia bardzo dobrej sytuacji finansowej JST przez jedenaście miesięcy przy praktycznie zerowym wykonaniu dochodów w grudniu”.		
30.	Art. 86 ust. 1	Skreślić.	Ustawa przewiduje „ukaranie” jednostek, które w ramach nowego systemu mają uzyskać wyższe dochody. Brak uzasadnienia dla takiego kroku w ramach wejścia w życie nowego systemu.		